ANUL III. — Nr. 847. EDIȚIA A DOUA MERCURI, 5 IUNIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE

ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI și se plătesc tot-d'a-una înainte

În București la casa Administrației.
Din Județe și Străinătate prin mandate postale.
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
Șease luni „ 15 „ „ „ 25
Treĭ luni „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinătate 15 bani

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuib strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE

Din BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciuri la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— lei „
„ „ „ II . . . . . . 3.— lei „
Inserțiunele și Reclamele 3 lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numărul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA 111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA 111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 4 Iunie 1891

Ziarul „România“

Mulți, foarte mulți liberali-conservatori nu citesc nici odată ziarul *România*.

Plătim cotizația ce ni se impune, îmi spun ei, *dar mai mult nu ni se poate pretinde.*

Și eŭ îl citesc foarte rar; dar când liberalii-conservatori comit câte o rușinoasă slugărnicie, imediat deschid organul partidului pentru a vedea cum el explică și scuză căderea morală a patronilor sĕi.

Votarea scandalosului credit de 45 milioane pentru fortificări m'a silit să urmăresc în coloanele ziarului *România* apĕrarea acestui scârbos act de servilism, unic în analele noastre parlamentare.

Am sub ochi treĭ articole intitulate: — **Fortificațiunile, Chestiunea fortificațiilor, Votul de la 24 Maĭ,** în carĭ confrații meĭ laudă corectitudinea patronilor lor în acest gheșeft regal, mai mult încă, eĭ mustră cu asprime pe aceĭ carĭ nu aŭ consimțit a se face complicii acesteĭ trădărĭ naționale.

Tăcerea ar fi fost un act de dibăcie; dar nu era posibilă, căci conștiințele coruptibile în viața publică, ca și femeile ușoare în viața privată, speră că prin aroganță, cu vorbe late și pompoase vor induce în eroare opinia publică în ochii căreia voesc a trece de ființĭ dezinteresate și oneste.

Ce reese din aceste treĭ articole?

1. — Că până la 1889 — când a venit Lascar Catargiu la putere — *lucrările de fortificare se făceaŭ în mod cu totul nechibzuit, fără nicĭ-un plan determinat, fără nicĭ o socoteală, fără să fi calculat și fixat suma sacrificiilor ce avea să suporte țara*, într'un cuvênt că *aceste lucrări constituiaŭ* **o adevĕrată mistificațiune pentru lumea profană.**

2. — Că în anul 1889 *statul major, compus din tot ce are țara mai cu vază în arta militară și membrii Comitetuluĭ de apărare, se prezintară înaintea Corpurilor Legiuitoare pentru a da explicațiunile necesare în privința planurilor,* **a scopuluĭ fortificațiilor** *și a costuluĭ definitiv al lucrărilor* și *că sub guvernul liberal-conservator,* **prezidat de D-nul Lascar Catargiu,** *s'aŭ stabilit în mod precis* **planurile fortificațiunilor,** *hotărându-se de Corpurile Legiuitoare suma de 75 milioane pentru terminarea definitivă a lucrărilor.*

3. — Că la 1890 Lascar Catargiu, pe când nu mai era pe banca ministerială ci pe un fotoliu de deputat, a votat contra creditului pentru fortificări, fiind-că *D. P. Carp, leaderul recunoscut al majorităței, luând cuvêntul în Cameră în favoarea creditului, a declarat categoric că fortificațiunele* **sunt îndreptate** *în contra uneia din marile puteri vecine și ca atare urmează să fie votate.*

4. — Că *Dimitrie Brătianu, ca fratele defunctului I. C. Brătianu și ca succesor la șefia partidului liberal*, trebuea să voteze creditul pentru fortificări, și că nevotându'l *a profanat memoria fratelui sĕŭ.*

Voiŭ rĕspunde la aceste patru puncte, și voiŭ dovedi că bietul partid liberal-conservator nu 'și putea găsi apărătorĭ maĭ nedibacĭ, pentru a nu zice maĭ proștĭ.

In adevĕr guvernul liberal a început lucrările de fortificare în mod cu totul nechibzuit, și fără nicĭ o socoteală; dar planul acestor fortificări era foarte bine determinat, căcĭ el era aprobat de marele Stat-Major prusian.

In adevĕr, aceste lucrări constitueau atunce o adevĕrată mistificațiune pentru lumea profană. Dar **mistificațiunea exista la 1889 și continuă și astăzĭ.**

Pe cine vețĭ convinge, stimabili confrați de la *România*, că la 1889 Catargiu, Vernescu, Lahovary, Fĕrescu, Boerescu nu erau mistificați, cu toate explicațiunele date de statul-major și de membrii comitetuluĭ de apărare asupra *planurilor* fortificărilor și a *scopuluĭ* lor?

Pe cine vețĭ convinge, stimabili confrați de la *România*, că astăzĭ Catargiu, Vernescu, Exarcu, Olănescu, Teodorescu, Izvoranu, chiar și Florescu nu sunt mistificați? Avețĭ poate naivitatea de a crede că Domniile Lor aŭ fost inițiați în secretele acestor lucrări?

Mistificați aŭ fost Pencovicĭ și Jean de la Obor la 1889, mistificați sunt și astăzĭ! — Mistificați aŭ fost Vasile Vlădoianu și Ion C. Grădiștianu la 1889, mistificați sunt și astăzĭ! — Mistificare sub guvernul defunctuluĭ I. C. Brătianu! Mistificare sub guvernele luĭ Lascar Catargiu!

Și dovada cea maĭ vedită că într'o mistificare o duce Lascar Catargiu cu partidul sĕŭ este că, cu toate explicațiunele date la **1889** de *statul-major* și de *membrii comitetuluĭ de apărare* asupra **scopuluĭ** *fortificărilor*, a trebuit ca **la 1890** P. Carp, cu o laudabilă francheță, să declare că aceste fortificări se fac contra Rusieĭ.

Abia atuncĭ Lascar Catargiu cu partidul sĕŭ s'aŭ trezit și aŭ votat *contra* creditului pentru fortificări.

Cum aceste fortificări care, la *1890* eraŭ o provocațiune aruncată colosuluĭ de la Nord, aŭ devenit *la 1891* o dovadă de prietenie față cu Rusia? Generalul Iacob Lahovari nu a făcut cunoscut Parlamentuluĭ că planul fortificațiilor s'a schimbat.

De sigur confrații meĭ de la *România* nu se vor încerca a respunde la întrebarea mea, căcĭ inteligentul meŭ amic C. G. Costa-Foru căruia i-am pus această întrebare, a renunțat a o deslega.

Chestiunea nu poate rĕmâne încurcată: Voiŭ respunde eŭ.

Catargiu și Florescu cu partidul liberal-conservator aŭ făcut un târg cu Nerușinatul Negutător care se resfață pe Tronul Țăreĭ, și aŭ cumpărat de la El banca ministerială pe prețul de **45 milioane leĭ nouĭ.**

Nicĭ Catargiu, nicĭ Florescu, nicĭ partidul liberal conservator nu vor plăti această scandaloasă sumă. Biata Țară o va plăti.

Politicianiĭ noștri, partidele noastre daŭ faliment. Biata Românie plătește.

Termin rĕspunzând la acuzațiunele aruncate luĭ Dimitrie Brătianu.

Dimitrie Brătianu nu putea vota creditul fortificărilor, căcĭ el trebuea să rĕmâe consecinte cu trecutul sĕŭ. El a votat contra acestuĭ credit chiar când trăia fratele sĕŭ.

Dimitrie Brătianu nu putea vota creditul fortificărilor, căcĭ el știe că aceste lucrări nu sunt de cât un rușinos gheșeft Regal și o trădare națională. Dimitrie Brătianu nu linge astă-zĭ unde a scuipat erĭ.

Dimitrie Brătianu nu putea vota creditul fortificărilor, căcĭ deși a trecut prin acea murdară casă de prostituțiune politică în care locuește Carol I, el însă a eșit dintr'însa neatins de balele veninoase ale Mareluĭ Corupător.

Dimitrie Brătianu a părăsit acest lupanar politic cu fruntea sus, zdravîn, mândru și respectat.

Alex. V. Beldimanŭ

TELEGRAME

HAVRE, 3 Iunie. — Amiralul Cicaceff, ministru marineĭ Rusieĭ, este așteptat aci; el vine din Englitera, va vizita șantierele unde se construesc maĭ multe torpiloare pentru guvernul rusesc.

LONDRA, 3 Iunie. — Lord Stanhope a declarat la Camera Comunelor, că regulamentul joculuĭ, nu s'a notificat într'un mod special prințuluĭ de Galles, dar prințul recunoaște greșeala ce a comis'o nepoftind pe D. Comuning să observe regulamentul.

COSTANTINOPOL, 3 Iuniŭ. — Baronul Calice a plecat la Viena.

BELISONA, 3 Iuniŭ. — Plebiscitul a dat 16900 voturĭ în favoarea revisuireĭ constituțieĭ, care este ast-fel hotărâtă.

GH. MÂRZESCU

Gh. Mârzescu, în anul 1874, a scris o broșură în care dovedea că pe Tronul Românieĭ se rĕsfață **Un Spion Prusian.**

Gh. Mârzescu, în anul 1891, a propus în Senat următorul amendament, care s'a introdus în rĕspunsul la mesagiul Tronuluĭ.

Senatul și în această solemnă ocaziune găsește de a sa datorie să exprime Majestățeĭ Voastre convingerea temeinică ce o are țara că înțelepciunea, tactul și vigilența neadormită a primuluĭ sĕŭ Rege pentru binele și fericirea patrieĭ, vor face ca și în acest al doilea pătrar de domnie, Statul Român să se desvolte și maĭ mult pe calea progresuluĭ, prosperitățeĭ și măririeĭ naționale.

Așĭ dori să știŭ, când a mințit Gh. Mârzescu, în anul 1874, saŭ în anul 1891.

Mult are să lingă Gh. Mârzescu unde a scuipat, dar mâna pe un portofoliŭ ministerial nu va pune.

Un Ieșan

Nenorocirea din Elveția

BAL, 3 Iunie. — Accidentul de drum de fier s'a întâmplat la 2 1/4, în momentul când trenul trecea pe punte; aceasta surpându-se a tîrît două vagoane de călătorĭ, vagonul poșteĭ și furgonul de bagage, carĭ aŭ căzut în rîŭ. Un vagon de clasa a 3-a a rĕmas atârnat între punte și grămada de dărîmăturĭ. Scăparea era foarte grea din cauză că apele Birsuluĭ eraŭ foarte umflate. Sapore-Ronar se ocupă cu curățirea. Rănițiĭ aŭ fost transportațĭ la Bal. Știrile sunt contrazicătoare în privința morților; se zice că 49 de cadavre s'aŭ scos din apă până az. la 3 ore după amiazĭ; să crede că sunt alte 30 în apă. La amiazĭ s'aŭ zărit 8.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Să din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul” cu Nr. 118?

Care este așezământul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

HOȚII NEMȚEȘTI

Directorul nostru a întrebat într'unul din numerile trecute ale *Adevĕruluĭ* pe D. Duca de la căile ferate: pentru ce nu dă trenurilor accelerate și de persoane iuțeala prevĕzută de legea fundamentală a acesteĭ instituțiunĭ.

Directorul C. F. R., ca orĭ-ce dinastic carĭ se respectă, a tăcut ca peștele; însă unul dintre conducătorii căilor ferate ne dădu *privatim* următorul rĕspuns: *Cauza pentru care trenurile nu poț să aibă iuțeala cuvenită este proasta calitate a șinelor, carĭ sunt prea slabe și nu rezistă la o iuțeală maĭ mare.*

Cel ce ne-a dat acest rĕspuns aruncă vina pe societatea nemțească, autoarea drumurilor noastre de fier.

Iată însă că ziarul *l'Indépendance roumaine*, dinastic și amic al D-luĭ Duca, dă în numĕrul sĕŭ de ierĭ cheia enigmeĭ.

Reproducem cele zise de ziarul francez:

Un proces se desfășură acum la Bochum, un orășel industrial din Prusia rhenană, care prezintă un interes capital pentru România.

Un consilier intim de comerț — ein *geheimer Commerzienrath* — membru al consiliuluĭ superior de economie și al consiliuluĭ de stat, un personagiŭ cu vază, așa dar, D. Baare, directorul marelor ferăriĭ și fonderiĭ din Bochum, pentru a desface, ca marfă de primă calitate, șinele proaste, n'a pregetat și a fabricat vr'o 60 de ciocane de marcat falșe, carĭ îĭ servesc pentru marcarea detestabileĭ sale mărfĭ.

Iată cum procede acest industriaș cinstit:

Un vraf de șine nouĭ era supus agentuluĭ de primire. Acesta marca cu ciocanul sĕŭ bucățile recunoscute bune și dădea la o parte pe cele proaste.

Printr'un subterfugiŭ oare-care, *unul din lucrătoriĭ fabriceĭ, care asista la primire, isbutea să 'și procure pe plumb o marcă a ciocanuluĭ; un gravor o executa pe loc și, când revizorul se întorcea cu spatele, se marcaŭ șinele cele aruncate și celor bune li se scotea marca. Păcăleala era gata.*

Eĭ bine, trebue să se știe că direcția C. F. R. îșĭ aduce șinele aproape exclusiv din Vestfalia. De șapte opt anĭ, nicĭ o casă engleză orĭ franceză n'a reușit să iea o furnitură.

In toțĭ aniĭ agențiĭ noștri de primire se duc la Dortmmund, la Bochun, înarmațĭ cu ciocanul lor de marcat cu inscripția C. F. R. pentru a lua în primire roțĭ, bandage, șine conform cu condițiile caetuluĭ de sarcinĭ.

. . . .

Onorabilul D. Baare a invocat în fața justițieĭ (nemțeștĭ) o circumstanță ușurătoare escelentă: „*Oțelurile de calitate inferioară*, zicea el aŭ fost vêndute maĭ cu seamă în streinătate. Ele aŭ servit poate la sute de chilometri de drum de fer în România. Odată ce compatrioțiĭ sĕĭ nu'șĭ rup gâtul, ce e o deraiare maĭ mult saŭ maĭ puțin în Europa, pentru cinstitul D. Baare!

Am putea să ne oprim aicĭ, căcĭ cele zise de ziarul guvernamental sunt destul de clare; trebue să deducem ceia ce reiese din ele.

D. Duca, nevoind să acorde furniturĭ de cât la nemțĭ, — și multe se șoptesc asupra moduluĭ cum dă D-sa furniturile — ne face să credem că D-sa îșĭ plătește ast-fel slujba.

Regele, tovarășul tuturor hoților nemțĭ carĭ vin aci de ne pradă, susține poate pe D. Duca în capul direcțieĭ — și numaĭ Regele îl susține, aceasta se știe — pentru ca acesta să favorizeze hoțiile nemțeștĭ, din carĭ profită M. Sa.

Dacă lucrurile nu sunt așa, să ceară D. C. Olănescu demisia D-luĭ Duca, care nu e făcut pentru postul ce ocupă, și va vedea rezultatul.

Dacă va pleca D. Duca, noĭ vom face amendă onorabilă; dacă nu, atuncĭ să bine-voiască D. Ministru al lucrărilor publice să declare în public, că Regele, protectorul D-luĭ Duca, este părtaș la hoțiile nemțeștĭ de la C. F. R., hoțiĭ plătite cu viața victimelor făcute de trenurĭ.

Argus.

CEREALELE IN FRANȚA

PARIS, 3 Iunie. — După viĭ discuțiunĭ Camera a adoptat cu 305 voturĭ contra 214 o taxă de 3 francĭ asupra grâurilor streine, dar a acordat scutirea vremelnică pentru porumb întrebuințat în fabricațiunea alcooluluĭ pur destinat esportuluĭ.

Uniunea morarilor crede că recolta în Francia va fi cu 31% maĭ mică de cât cea din 1890. Va trebui decĭ să se importe 40,000,000 de ectolitriĭ de cereale.

Senatul după o nouă examinare a menținut clausa întrodusă de el privitoare la intrare imediată în vigoare a legeĭ asupra reducereĭ drepturilor cerealelor. Această deciziune s'a luat cu 24 voturĭ contra 25. Decĭ legea va trebui să fie întoarsă pentru a treia oară la Camerĕ.

BĂTAIA SI TORTURA IN ARMATĂ

II

Din articolul precedent s'ar putea crede că noĭ sîntem contra armateĭ *în sine*. Nu, noĭ personal, precum și ziarul *Adevĕrul* sîntem în contra armateĭ permanente, în contra militarizmuluĭ, și pentru națiunea înarmată după modelul Svițerean.

Sîntem perfect convinșĭ că militarismul este o rușine, o pată în civilizația modernă și că este vătămător societățeĭ în gradul cel maĭ înalt. In adevĕr până acum armata permanentă n'a fost de cât în serviciul claseĭ domnitoare. Ea a maniat o cum a voit. Cu sistemele eĭ centraliste și îndobitocitoarea a fost expresia vie a regimelor monarhice saŭ oligarhice. Armatele permanente sunt o mare rezervă a reacțiuneĭ. Din ele îșĭ recrutează reacțiunea elementele pentru oprimarea socială și pentru loviturĭ de stat. Și acum în toate țĕrile servește a masacra pe muncitorĭ cum și la noĭ a ucis țĕrănimea.

Dar partea sinistră a armateĭ se vede acolo, că dezorganizează viața liberă civilă și încazarmează indiviziĭ demoralizându-ĭ, torturându-ĭ, din vîrsta cea maĭ fragedă, și la o vîrstă când eĭ sînt d'abea armațĭ saŭ în timpul învĕțătureĭ. De aicea rezultă că știința și arta rĕmân sterpe, oprite în desvoltarea lor, iar cetățeanul, individul, familia sunt atinse în desvoltarea lor normală.

Afară de acestea armatele permanente necesitează cheltuelĭ colosale, pentru armamente, echipage și din această pricină se crează resurse bugetare nouă, făcênd noĭ impozite pe spetele mulțimeĭ și împrumuturĭ care îngreuează datoria publică.

Iată în câte-va cuvinte militarismul şi consecinţele luĭ. Despre acestea însă s'aŭ scris volume. Toţĭ cugetătoriĭ marĭ aĭ timpuluĭ condamnă militarismul. Democraţiĭ de diferite nuanţe în congresele lor se pronunţă pe faţă contra acesteĭ plăgĭ sociale. Un motiv puternic care pledează încă contra militarismuluĭ e că el, de şi născĕtor de rĕzboaie, dar este incapabil de a apĕra o ţară contra forţelor superioare a uneĭ coaliţiĭ şi apoĭ fiind învinsă lasă acea ţară dezarmată în prada învingĕtorilor, pe când naţiunea armată, preparată, organizată, ar fi inaccesibilă pentru vre-o invaziune cum a dovedit-o între altele acele 270 batalioane de gardă civică din Paris în 1871, când aŭ ţinut piept Prusienilor salvând Parisul şi făcĕnd ce n'a făcut armata permanentă a luĭ Thiers.

Un cugetător mare al timpurilor moderne, un spirit cu alure une orĭ foarte antidemocratice: H. Spencer, marele filosof englez, care este liberal de şcoala veche şi contra intervenţieĭ Statuluĭ, se plânge amar în contra militarizmuluĭ şi în opera sa remarcabilă: „Principiĭ de Sociologie", volumul III, dovedeşte că o bună parte din relele societăţeĭ de azĭ se datoresc militarizmuluĭ. Şi lucrul este adevĕrat. Militarizmul este acel mediŭ anormal care ofileşte tinereţele, degradează moralul, strică democratizmuluĭ. Şi decĭ e adevĕrat că are consecinţe maĭ adâncĭ asupra tuturor legăturilor de viaţă.

Cu totul alt-fel ar fi cu naţiunea înarmată. Ea va fi formată din toţĭ cetăţeniĭ valizĭ, organizaţĭ pe regiune, aşa ca fie-care oraş să aibă batalionul saŭ batalioanele sale, care să se cunoască, întruniţĭ, armaţĭ, echipaţĭ şi gata de mers şi în 24 de ore dacă ar fi nevoie. Fie-care cetăţean să aibă arma şi echipamentul sĕŭ la domiciliŭ, ca în Elveţia, şi să servească pentru apărarea libertăţilor publice şi a apărăreĭ naţionale.

Se va căuta a se deprinde copiĭ din şcoală cu mânuirea armeĭ. Cum învaţă ştiinţele şi literile li se va preda şi instrucţia militară. Dar atuncĭ armata va fi o instituţie demnă cu o misiune maĭ omenească. Grozăviile militarizmuluĭ vor fi dispărute atuncĭ pentru tot-d'auna. Naţiunea înarmată este una din soluţiile cele maĭ marĭ şi maĭ democratice a timpuluĭ! Ea este singura soluţie pentru militarizm.

Am lămurit credem în puţine cuvinte că noĭ suntem pentru armată, dar contra militarizmuluĭ.

Eduard Diogheniде.

Esamenele şcolare

5 Iunie 1891

Bucureştĭ

Şcoala normală de institutorĭ cl. I Ştiinţele fizice, cl. II Geografia. cl. III Ştinţele naturale.

Şcoala normală Carol I: cl. I Geografia, cl. II Limba Română. cl. III Istoria, cl. IV Matemateca.

Şcoala normală a societăţeĭ pentru învĕţătura poporuluĭ român. Clasa II Româna, cl. III Matemateca, cl. IV Ştiinţele Naturale.

Azilul Elena Doamna; a) *şcoala normală* cl. I şi III Matemateca cl. II şi IV Ştiinţele fizico-chimice, cl. VI Istoria.

b) *Şcoala profesională.* Atelier special I Limba franceză.

Şcoala centrală: Cl. I Religia, cl. II Geografia, cl. III Germana, cl. IV Româna, cl. V Ştiinţele naturale,

Liceul S-tu Sava cl. I Româna, cl. II Geografia, cl. III Franceza, cl. IV Istoria, cl. V Chimia, cl. VI Ştiinţele naturale, cl. VII Istoria, cl. I Diviz. Matemateca, cl. II Diviz. Latina, cl. V Divizionară Matemateca.

Liceul Mateiŭ Basarab cl. I Div. cl. II, cl. V, Latina, cl. I Geografia, cl. III Religia, cl. IV Matemateca, cl. VI Chimia, cl. VII Istoria, cl. I Diviz. (local Lazăr) Istoria, cl. II Diviz. Ştiinţele Naturale.

Liceul Lazăr cl. I, cl. IV latina, cl. II geografia, cl. III matemateca, cl. V româna, cl. VI, şi VII germana, cl. I. Div. istoria.

Gimnaziul Mihaĭ Bravul cl. I româna, cl. II istoria, cl. III religia, cl. IV matematica, cl. I Diviz. franceza.

Gimnaziul Cantemir cl. I istoria, cl. II geografia, cl. III elina, cl. IV matemateca, cl. I Diviz. geografia.

Seminariul central cl. III latina şi româna, cl. IV pastorala şi liturgica cl. V latina, cl. VI exegetica, cl. VII patrologia.

Externatul secundar de fete Nr. 1 cl. I ordinară şi I Diviz. româna, cl. II istoria, cl. III economia domestică, cl. IV franceza, cl. V ştiinţele naturale.

Externatul secundar de fete Nr. 2 cl. I geografia, cl. II religia, cl. III matemateca, cl. IV istoria, cl. V ştiinţele, cl. I Diviz. istoria, cl. II matematica.

Institutul Bolintineanu cl. I, II, III şi IV religia, cl. IV fizica, cl. V şi VI chimia.

Liceul Lumina cl. I şi II latina, cl. III şi IV geografia cl. V şi VI franceza.

Seminarul Nifon cl. I franceza, cl. III şi IV desenul, cl. V anatomia şi fisiologia umană, cl. VI şi VII ştiinţele naturale.

6 Iunie 1891

Iaşĭ

Şcoala normală Vasile Lupu. Cl. III, Istoria, clasa IV. Dreptul Constituţional.

Liceul. Cl. I istoria, cl. II franceza, cl. III elena, cl. IV matematica, cl. I Div. geografia.

Gimnaziul Alexandru cel Bun, cl. III româna, cl. IV geografia, cl. I Div. istoria.

Gimnaziul Stefan cel Mare, clasa II latina, cl. IV istoria.

Seminarul Veniamin, cl. II istoria universală medie, cl. V elina.

Liceul noŭ de Domnişoare, clasa II Religia, cl. III şi IV geografia, cl. V şi VI franceza.

Galaţĭ

Scoala normală, cl. I, II, matematica.

Liceul, cl. I latina, cl. II matematica, cl. V ştiinţele fizice.

Craiova

Scoala centrală de fete, cl. II istoria, cl. III matematica, cl. IV pedagogia şi filozofia, cl. V franceza şi economia domestică.

Liceul Carol I, cl. I româna, cl. II franceza, cl. IV geografia, cl. VI istoria, cl. VII filozofia, economia politică.

Gimnaziul real, cl. I ştiinţele naturale, cl. III româna.

Externatul secundar de fete, clasa V filozofia şi pedagogia.

Scoala profesională de fete Madona Dudu, cl. I matematica, clasa III franceza.

Ploeştĭ

Liceul, cl. I istoria, cl. I geografia, cl. VI franceza, cl. VII latina.

Externatul secundar de fete, cl. II istoria, cl. III germana.

Scoala profesională de fete, cl. II aritmetica, cl. III franceza.

Piraţiĭ pe Marea Neagră

PETERSBURG, 3 Iunie. — Se află din Battum că un vapor cu 12 vâsle cu o înfăţişare bănuitoare fiind zărit pe mare s'aŭ trimes două vapoare cu 9 soldaţĭ ca să'l prinză. — Oameniĭ din vaporul urmărit aŭ tras. Eĭ aŭ ucis 6 soldaţĭ şi aŭ rănit pe ceĭ l'alţĭ treĭ. — Numaĭ la apropierea uneĭ a 3-a îmbarcaţiune vaporul urmărit a luat-o la fugă. — O canonieră a primit ordinul de a da goană piraţilor.

CRONICĂ

Pache şi bragagiĭ

Cu politica într'una
Lacom Pache se adapă;
Iar tot Bucureştiul bea
Cea maĭ ticăloasă apă.

—x—

Bragagiĭ vĕzând ast-fel
Cum că apa, doamne dragă,
Se aseamănă întocmaĭ
Cu lichidica lor bragă,

—x—

Umple doniţele numaĭ
Cu-astă apă nefiltrată,
Şi drept bragă-o vînd atuncea
Muşteriilor îndată.

—x—

Bĕutoriĭ toţĭ de bragă
S'aŭ îmbolnăvit funest,
Şi se zice către Rege
Vor trimite un protest!

—x—

Pe-altă parte bragagiĭ,
Printr'un comitet de zece,
Vor luĭ Pache să'ĭ trimită
Un rahat cu bragă rece!

X.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ . . 1606.00

Total leĭ 1606.00

(Va urma)

INFORMAŢIUNI

Aseară la Cameră s'a redeschis şedinţa la orele 4.

D. Dobrescu-Prahova şi-a desvoltat interpelarea privitoare la abuzurile sevârşite de N. Stef. Veleseu, directorul liceuluĭ *Alexandri*.

A rĕspuns D. G. D. Teodorescu, care a promis că va lua mĕsurĭ la toamnă.

Aŭ maĭ vorbit D-niĭ Vizanti şi N. Fleva şi discuţia s'a închis.

Şedinţa s'a ridicat la orele 6 şi un sfert.

Azĭ este la ordinea zileĭ interpelarea D-luĭ N. Ceaur-Aslan asupra invazieĭ evreilor.

—✱—

Atragem atenţiunea D-luĭ Ministru de Interne, asupra anunţuluĭ D-luĭ N. Georgescu, ce publicăm maĭ la vale, spre a putea felicita pe Prefectul de Romanaţĭ.

—✱—

S'a promulgat legea prin care se acordă D-luĭ Gheorghe Chiţu o recompensă naţională de 1000 leĭ pe lună.

—✱—

Aflăm că distinsul nostru artist Gr. D. Gabrielescu a fost decorat cu *Bene-merenti* clasa I-iŭ.

Bine că şi-a adus aminte că merită şi un român o asemenea distincţiune.

—✱—

Punem în vederea luĭ August cel prost scrisoarea aceasta pe care o primim la redacţie:

Laloşu, (Vâlcea) 2 Iunie 1891.

Domnule Administrator,

Vĕ rog ordonaţĭ să se sigileze jurnalul ce primesc de la Dv., nu maĭ pot primi din cauză că până să vie la domiciliul meŭ se citeşte şi de vătăşeĭ comuni. Dacă nu sigilaţĭ jurnalul vĕ rog încetaţĭ trimiterea, de şi abonamentul este plătit, dar mĕ pune în poziţie de a perde plăcerea de a maĭ citi jurnalul terfelit de toţĭ.

Cu stimă, **I. C. Dobriceanu.**

—✱—

In urma ancheteĭ făcută la forturile Chitila, Mogoşoaia şi Otopenĭ de către D. Judecator de instrucţie Stătescu, şi procurorul Predescu, aŭ fost depuşĭ un verificator anume Pandele şi un caporal implicaţĭ tot în furturile de ciment.

—✱—

Ni se scrie din comuna Conduratu, plasa Cricov-Podgoria, judeţul Prahova, despre un faimos preot anume Ghiţă Jealbă, vestit prin faptele sale de o imoralitate revoltătoare. Pe lângă aceasta, îşĭ chinueşte soţia sa cu cele maĭ sĕlbatice brutalităţĭ; iar slujbele la biserică nu le face cu sĕptămânile. Atragem atenţiunea prea sfinţieĭ sale Mitropolitul asupra acestuĭ model rar de popă.

—✱—

In urma esamenuluĭ de fine de la şcoala naţională de „Podurĭ şi Şosele" secţia II-a, aŭ reuşit cu un deosebit succes următoriĭ elevĭ:

Sebescu Dumitru, Stadnikevicz Vladimir, Creţu Constantin, Silvestru Ioan, Ionescu Ştefan, Vârnav Anton, Rappaport Adolf, Coloenescu Constantin, Bertha Petre, Gheorghiade Nicolae, Cazaban Theodor

—✱—

Suntem rugaţĭ a atrage atenţiunea publiculuĭ, asupra uneĭ reviste, a căreĭ apariţie se anunţă pentru 10 Iunie, sub titlul *Gazeta copiilor*, şi care nu are nimic a face cu excelenta revistă *Amicul copiilor*, care apare în editura Socek, redactată de uniĭ dintre ceĭ maĭ bunĭ scriitorĭ aĭ noştri ca Gherea, speranţă, etc.

—✱—

Până acum de chiŭ de vaĭ Primăria capitaleĭ maĭ îngrija din când în când să se ilumineze şi stradele maĭ laterale puţin, acum însa lucrul e lăsat la voia întîmplăreĭ şi la buna-voinţa lumeĭ să ferească pe trecĕtorĭ să'şĭ spargă capu de gropĭ şi grămezĭ de noroiŭ urcat.

Treacă D-nu Pache prin strada Surorilor. dar dincolo de No. 5 şi va vedea mizeria care domneşte.

—✱—

D. dr. G. T. Pârvulescu, medic militar superior, a dat publicităţeĭ o lucrare a sa care este intitulată: *Disertaţiune asupra semnelor morţeĭ*. Această carte este menită a servi de călăusă la constatarea deceselor.

—✱—

„Societatea Progresistă" compusă din muzicanţĭ şi diletanţĭ aŭ luat hotărârea să ridice un bust pe mormântul colegului şi confratelui lor rĕposatul Costache Bărcănescu.

In întrunirea pe carĭ aŭ avut'o pentru acest scop aŭ ales ca preşedinte pe D-nul Gr. Ciurcu şi ca membri în comitetul pentru ridicarea acestuĭ monument pe D-niĭ Georgescu, Calotescu, Ionescu, C. Popov, Th. Anestin şi C. Bădescu.

Comitetul a decis să organizeze maĭ multe serbărĭ şi petrecerĭ spre a putea aduna fondul necesar.

—✱—

D. Lascar Catargiu vĕzĕnd campania întreprinsă de Presă cum şi memoriul funcţionarilor Poşteĭ şi telegrafuluĭ a rugat pe direcţia Poştelor să elaboreze un alt proect de lege pentru a organiza acel serviciŭ.

—✱—

Administraţia ziaruluĭ „Adevĕrul" *pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvîrşire la serviciul* Agenţia Havas *precum şi celor-l'alţĭ agenţĭ de publicitate şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.*

DE ANDERSEN

Ceea-ce face bărbatul e tot-d'auna bine făcut

Vreaŭ să'ţĭ spun o poveste, pe care am auzit-o pe când eram copil mic, şi de câte orĭ îmĭ aduc aminte de ea, îmĭ pare tot maĭ frumoasă. Cu poveştile se întîmplă tocmaĭ ca şi cu mulţĭ oamenĭ; îmbĕtrânind se fac din ce în ce maĭ frumoase.

Aĭ fost vre-odată afară la ţară, aĭ vĕzut o adevĕrată casă ţĕrănească vechie cu coperiş de paie! Muşchiĭ cresc pe ea; un cuib de barză se află pe vîrful coperişuluĭ. Barza nu poate să lipsească; păreţiĭ sunt piezişĭ, ferestrile sunt jos aşezate şi numaĭ una dintre ele se poate deschide. Cuptorul de pâine seamănă cu un pântece gros şi mic, şi tufa de soc se pleacă peste gard, lângă care se află o baltă cu o raţă saŭ cu un boboc tocmaĭ sub o salcie deşirată. Ba maĭ e şi un câine în lanţ care latră pe toţĭ.

Tocmaĭ o ast-fel de casă se afla afară la ţară, şi în aceea locuiaŭ doĭ bĕtrânĭ, un ţĕran şi o ţĕrancă. Eraŭ destul de săracĭ dar totuşĭ maĭ aveaŭ atâta ca să nu se poată lipsi de un cal, care păscea iarba din şanţurile drumuluĭ. Bărbatul călărea pe acel cal la oraş, veciniĭ îl împrumutaŭ de la el şi în schimb 'ĭ făceaŭ şi eĭ câte ceva; dar ar fi fost maĭ bine pentru eĭ, dacă ar fi vîndut calul, saŭ să'l fi schimbat pentru una saŭ alta, care le-ar fi adus un câştig maĭ mare. Dar ce era să fie aceasta?

„Asta o veĭ şti tu maĭ bine, bărbăţele!" zise femeia, „tocmaĭ acum e têrg în satul vecin, dute călare până acolo, vinde calul saŭ schimbă'l bine. Ceea-ce facĭ tu, tot-d'a-una e bine făcut. Dute călare până la tîrg."

Apoĭ îĭ legă bărbatuluĭ sĕŭ cârpa de la gât, căcĭ la asta se pricepea ea maĭ bine ca el, şi gătit ast-fel avea o înfăţişare maĭ întreprinzătoare, îĭ periă pălăria cu latul palmeĭ, îl sărută cu drag şi apoĭ călări el vesel, pe calul despre care era vorba să'l vînză saŭ să'l schimbe. Da, bărbatul nostru era priceput.

Soarele ardea, nicĭ un nor nu era pe cer. Era mare pulbere pe drum. O mulţime de tîrgoveţĭ, care în căruţă, care călare, care pe jos, furnicaŭ pe drum. Era o arşiţă mare şi nicăirĭ pe drum nu se vedea un loc cu umbră.

Vechiul nostru prietin se întîlni cu un ţĕran, care mâna o vacă, aşa de frumuşică, cum poate fi numaĭ o vacă. „Aceasta trebue să fie lăptoasă!" gândea el, „aşĭ putea să fac un schimb bun. Ia ascultă, mĕ bădiţă cel cu vaca!" zise el, „nu vreaĭ să stăm puţin de vorbă unul cu altul! Vezĭ fârtate, eŭ aş crede că un cal face maĭ mult de cât o vacă; dar aceasta e tot una! De la o vacă am maĭ mult câştig. Vreaĭ să schimbăm?" „Bucuros!" zise omul cu vaca, şi apoĭ schimbară.

Tîrgul se făcu iute, şi acum ţĕranul s'ar fi putut întoarce acasă, fiind-că îşĭ ajunse ţinta călătorieĭ sale, dar de oare-ce avuse de gând să meargă la tîrg, merse la tîrg, ca să'l vază şi el şi aşa prietinul nostru îşĭ mâna maĭ departe vaca. El păşia repede şi vaca iarăşĭ, şi aşa ajunseră pe un om, care ducea o oaiă. Era o oaiă bună, grasă şi cu multă lână.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL" (150)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

IV

In munţĭ

Poţĭ fi contrabandist şi în rĕzboiŭ cu vameşiĭ fără aţĭ lipsi inima.

Dambert era generos şi cum zicea Bearnezul cauza sa era dreaptă.

— Noroc bun, făcu Estagnou schimbând cu dînsul o zdravănă strângere de mână.

Ciobanul ducea cu sine monede sunătoare. Aceste eraŭ arvuna târguluĭ făcut pentru dînsul şi tovarăşiĭ săĭ.

George Dambert, ooată singur respiră cu zgomot.

Indată soarta sa va fi hotărîtă.

Cea din urmă batae era aproape.

Intorcându-se noaptea la otelul luĭ Parc, negrul îĭ dădu o depeşe fără iscălitură.

Ea zicea:

„Sîntem pe drum".

Depeşa era a luĭ Campayrol.

Excelentul major se achita de mandatul săŭ în conştiinţă.

Sînt oamenĭ care ş'ar vinde pe măsa pentru o mică avere.

Dânsul, nu'ĭ dădea de cât pe tovarăşul său de plăcerĭ, amicul şi complicele săŭ.

Demnul şi bravul Limousin!

V

Seara baluluĭ

In seara de 20 Iulie ora 11, casinul din Cauterets strălucea în toată gloria sa.

Ca şi palatul Haydeeĭ scânteia de miĭ de focurĭ.

Se dansa.

Văzênd furnicariul rochiilor decoltate, umerile goale, diamantele sclipitoare ca stelele printre fracurile fine şi înflorite de decoraţiunĭ de furite colorĭ, n'aĭ fi crezut nicĭ odată că te aflĭ în mijlocul uneĭ populaţiunĭ de bolnavĭ.

Cu toate aceste consultaţĭ guidurile Joanne şi altele. Vĕ vor spune toate:

Cauterets, ape termale, sulfurate, sodice.

Ape termale saline.

Intrebuinţărĭ: bĕuturĭ, băĭ, duşurĭ, inhalaţiĭ, pulverizare.

Efecte: leacurile maladiilor de piele şi a căilor respiratoare, frigurĭ, intermitente, reumatisme, scrofule.

Şi D-zeŭ ştie câţĭ Doctorĭ se află ataşaţĭ la izvoane şi care aşteaptă vizitatorĭ pentru aĭ trata.

In această sară doctoriĭ dăduse carte-blanche clienteleĭ lor.

O orhestră excelentă, recrutată din Paris cânta valsurĭ că ar fi pus şi pe un paralitic pe picioare, şi dacă tinerele cuprinse în ritmul amoros care le legăna păreau în prada unuĭ frig, nu era altă ceva de cât frigul plăcereĭ.

Erau acolo marchize autentice saŭ şi de altele, actriţe care nu ating scena, femeĭ de ale bancherilor jidanĭ şi creştinĭ, cochete din toată lumea, elegante din toate categoriile şi în acest focar eclatant şi variat a blondelor, a galbenelor, a roşietecelor şi a branelor una singură atrăgea privirile ca Venus şi Mars printre nebuloasele ceriuluĭ de vară.

Era Cezarina.

Avea o rochie cremă foarte abil decoltată, destul pentru a pune în relief incomparabila soliditate a corpuluĭ săŭ ambrat, dar nu destul de săţios...

Partea gîtuluĭ de unde izvora frumosul sĕŭ pĕr brun, braţele sale deschise şi rotunde, te făcea pare că aĭ da sărutare, şi peptul săŭ în care se simţea viaţa circulând liber şi vigoarea uneĭ sănătăţĭ de fier putea trece ca cap de operă a natureĭ.

Era întovărăşită de o amică simplă şi timidă, căreia ea îĭ arată o mare bună-voinţă, dar care pare a fi pentru ea o demoazelă de companie.

Toţĭ, şi sănătoşĭ şi bolnavĭ eraŭ electrizaţĭ.

Se întrebaŭ pe la ureche de unde a eşit această captivitoare frumuseţe.

Şi felurite versiunĭ circulaŭ.

— O cunoaşteţĭ?

— Nu.

— Se zice că e prinţesă rusă.

— Nu vĕd de ce n'ar fi.

— Unde a tras ea?

— La otel de Franţa.

— Atuncĭ putem să ştim...

— Iată baronul de Ribas care-ĭ vorbeşte.

— Nu-ĭ de mirare, el cunoaşte toată lumea.

— Un cuvênt scumpul meŭ.

— Haideţĭ.

— Numele aceste admirabile persoane?

— Nu pot s'o spun.

— Eĭ fleacurĭ.

Ribas era acolo în adevĕr.

Se afla în vază, foarte anturat, încântat.

Toate actriţele, toate femeile uşoare, mulţime de lume şi de aceĭ sus plasaţĭ, îl primeaŭ cu plăcere, uniĭ în virtutea amiciţieĭ banale care uneşte boemiĭ bulevarduluĭ cu membriĭ aceluiaş trib, alţiĭ de curiozitate pentru a istorisi în intimitatea lor lucrurile uneĭ lumĭ în care nu pătrund după marele lor regret avêndu-le aspiraţiile şi viciurile.

Ribas şi tânăra frumoasă eraŭ maĭ bine fără îndoială, căcĭ baronul oferea braţul care a fost primit îndată.

Şi se vedeaŭ cum un moment se plimbaŭ aparte căutând locurile maĭ puţin pline de lume.

— Ştiţĭ, zise baronul, el e aice.

— Vaunoise?

— Cu amicul săŭ Campayrol.

— Sînteţĭ singurĭ?

— Contele s'a oprit la Pau unde spera să vĕ găsească. Ştiam că n'ar rĕmânea fără D-v. In adevĕr el alergă în toate părţile.

— Şi partia noastră de mânĭ?

— Vom dejuna la Ribas?

— Da.

— Va avea loc. Eĭ vor fi, eată totul. Mă mir că nu l'aţĭ vĕzut încă. Arde de dorinţa de a vĕ vedea.

— Are dreptate! Cu mine când s'a sfîrşit, s'a sfîrşit.

— Sigur?

— Sigur.

Ribas îşĭ resuci lunga sa mustaţă cam încurcat. Poate avea o cerere să 'ĭ facă şi nu ştia cum se abordeze chestiunea.

— Ah, zise Cezarina, puteţĭ să-mĭ esplicaţĭ ce se voeşte a face din Conte?

— Dacă aşĭ şti, da.

— Dar n'o ştiţĭ?

(Va urma)

„Bucuros aşĭ vrea să fie a mea oaea aceasta!“ gândi ţĕranul, „pe şanţurile noastre nu-i va lipsi earbă, şi earna o am putea lua cu noi în casă. In cele din urmă ne va fi maĭ spre folos o oaie de cât o vacă. Voieştĭ să schimbăm?“

Firesce că omul cu oaea a voit sĕ schimbe şi aşa se şi făcu schimbul şi ţĕranul se duse cu oaia pe drum înainte. Pe o cărare, care tăia cruciş drumul de ţeară, vĕzŭ el un om cu o gâscă mare subţioară.

„Ce dracu! Grea e gîsca, ce o ducĭ în braţe!“ zise ţĕranul. „Ce grăsime şi ce pene are! Aceasta s'ar potrivi bine în balta noastră, legată de picior! Şi nevasta ar avea cui să dea frimiturile de pâine şi de mămăligă. De multe-orĭ zicea: „O de am avea o gîscă!“ Acum o poate căpăta — şi s'o şi capete! Vreĭ să schimbĭ? Iţĭ daŭ pentru gâsca ta oaia şi încă şi o mulţumire pe deasupra!“

Eĭ, firesce, că celălalt voia aceasta, şi schimbară; ţĕranul căpătă gâsca. Se afla aproape de cetate, îmbulzeala de pe drum crescea, furnicaŭ oamenii şi animalele. Toţĭ mergeaŭ pe drumul de ţeară pe lângă holda cu cucuruz (porumb) a jitaruluĭ, în holdă era legată găina acestuia, ca să nu se piardă în învălmăşală şi să piară pentru tot dauna. Era o găină cu coada tăiată, care clipea cu un ochiŭ şi era foarte frumuşică. „Cluc, cluc!“ striga ea; ce gîndea ea atuncĭ nu o pot spune, dar ţĕranul îşĭ gîndea, când o zări: „e cea maĭ frumoasă găină ce am vĕzut vreo-dată; e maĭ frumoasă decât cloşca popiĭ; cum aş dori să fie a mea. O găină totdauna găsesce un grăunte, maĭ că se poată îngriji ea singură pe sine! Crez că ar fi un bun schimb, dacă ar da gâsca pentru ea. „Să schimbăm? rĕspunse celălalt. „Asta n'ar fi tocmaĭ rĕŭ!“ şi apoĭ schimbară. Jitarul căpătă gîsca, ear el găina.

In călătoria sa spre oraş el zăŭ n'a făcut puţină ispravă. Pe lângă aceea era cald şi el era obosit. O înghiţitură de rachiŭ şi o bucată bună de pâine i-ar fi căzut bine. Fiindcă se afla tocmai lângă cârciumă voi să intre înăuntru, dar cârciumarul tocmaĭ voia să iasă afară: se întâlni tocmaĭ în uşă cu cârciumarul, care ducea un sac plin.

„Ce ai acolo?“ întrebă ţăranul.

„Mere putrede!“ zise omul, „un sac plin pentru porcĭ.“

„Asta e grozăvenia de mere putrede. Aş fi dorit să fie şi nevasta să le vadă.“

In anul trecut am avut numaĭ un singur mĕr pe pomul nostru bătrîn din dosul caseĭ. Mĕrul trebuia păstrat şi'l ţinurăm în ladă până putrezi. Tot e un semn, că maĭ aĭ ceva, zicea nevasta mea. Aicĭ ar putea vedea ea o avere întreagă! Bucuros i-aş face plăcerea.

„Eĭ, ce vreaĭ să'mĭ daĭ pentru el?“ îl întrebă omul. „Ce să'ţĭ daŭ? Iţĭ daŭ găina mea în schimb!“ şi apoĭ îĭ dădu găina în schimb, luă merele şi le băgă apoĭ în cârciumă şi se puse la masă de unde se da bĕuturile. Sacul cu merele îl rezimă de cuptor; dar cum în acesta ardea focul nu'ĭ veni prin minte. Mulţĭ streinĭ se aflaŭ în odae: giambaşĭ de caĭ, neguţătorĭ de boĭ şi chiar şi doĭ streinĭ englezĭ, tot oamenĭ bogaţĭ, cărora li se rupeaŭ buzunarele de galbeniĭ ce'ĭ aveaŭ. Aceştia se pricep bine la remăşagurĭ, şi aceasta o veĭ afla îndată.

„Susss! Susss!“ Ce fel de ciudată susuială se auzi deodată lângă cuptor. Merele începură a se coace.

„Ce e asta? In curênd aflară cauza, toată istoria caluluĭ, pe care l'a schimbat cu o vacă şi aşa maĭ departe până la merele putrede.

„Aşteaptă numaĭ, veĭ căpăta ghionturĭ de la nevastă-ta, când te veĭ întoarce acasă,“ ziseră Englezii.

„Voiŭ căpĕta sărutărĭ nu ghionturĭ!“ rĕspunse ţĕranul, „nevasta noastră va zice: ceea ce face bărbatul e tot-d'auna bine făcut.“

„Vreĭ să facĭ un rĕmăşag?“ întrebară eĭ, îţĭ vom da o traistă cu galbenĭ.

„Sunt mulţumit şi cu maĭ puţin?“ rĕspunse ţĕranul, „eŭ pot da din partea mea numaĭ sacul cu merele, pe mine însumĭ şi pe nevasta mea, aceasta e maĭ mult de cât o măsură rasă, e chiar cu vêrf.“

„Top, top!“ strigară eĭ, şi rĕmăşagul se încheiă.

Căruţa cârciumaruluĭ trase la uşe, englezii se urcară în ea, ţăranul asemenea, merele putrede fură împachetate şi în sfîrşit ajunseră la casa ţăranuluĭ.

„Bună seara, nevastă!“

„Mulţumim, bărbate!“

„Am schimbat foarte bine calul nostru!“

„Da, tu te pricepĭ!“ zise femeia, îl strînse în braţe, şi'şĭ uită şi de sac şi de streinĭ.

„Am schimbat calul pentru o vacă!“

„Slavă Domnuluĭ pentru lapte!“ zise femeia. „Acum iarăşĭ vor fi pe masa noastră lapt riĭ, unt, brânză. Acesta a fost un frumos schimb!“

„Da, dar vaca iarăşĭ am schimbat'o cu o oaie.“

„Aceasta de bună seamă e maĭ bine!“ zise femeia. „Tu tot-d'auna lucrezĭ cu chibzuire. Avem destulă iarbă pentru o oaie. Acum iarăşĭ vom căpăta lapte de oaie, brânză de oaie şi ciorapĭ de lână, şi scurteicĭ de lână. Acestea nu le dă vaca; ea'şĭ perde pĕrul! Tu eştĭ un om foarte cu chibzuinţă şi cu minte!“

„Dar oaia am schimbat'o pentru o gâscă.“

„Oare să avem noĭ în adevĕr în anul acesta o gâscă pentru prăsilă, bărbăţele! Totd'auna te gândeştĭ, ca să'mĭ facĭ o bucurie! Aceasta e un gând frumos din partea ta! Pe gâscă o putem lega afară pe iarbă, şi apoĭ până la Sf. Mărtin se va îngrăşa şi maĭ tare!“

„Dar gâsca iarăşĭ am schimbat-o pentru o găină“ rĕspunse omul.

„O găină! Acesta e un bun schimb“, zise femeia, „găina face ouă, le cloceşte, căpătăm puĭ, căpătăm o curte de puĭ! Tocmaĭ aceasta am dorit'o eŭ în taină.

Da, dar găina am schimbat-o pentru un sac cu mere putrede“.

„Eĭ acum trebue să te sărut!“ strigă femeia plină de bucurie, „mulţumesc scumpul meŭ bĕrbat! Am să'ţĭ povestesc ceva. După ce aĭ plecat m'am gândit să'ţĭ gătesc o mâncare bună: păpară cu ceapă. Ouă aveam, dar 'mĭ lipsea ceapa. De aceia m'am dus în potrivă la învĕţător, eĭ aŭ precum ştiŭ sigur ceapă, dar nevastă-sa e o sgârcită şi jumĕtate. Mĕ rugaiŭ să'mĭ împrumute.

„Să împrumut?“ rĕspunse ea. Nu creşte nimic în grădina noastră, nicĭ măcar un măr putred. Nicĭ un măr putred nu pot să ţi-l împrumut. Acum pot să'ĭ împrumut zece, ba chiar şi un sac întreg! Asta e o bucurie bărbăţele!“ Si zicând asta îl sărută.

„Asta-mĭ place!“ zise unul dintre englezĭ „tot-d'a-una la vale şi pe lângă aceia tot-d'a-una vesel! După aceia îĭ plătiră ţăranuluĭ, care căpătase sărutărĭ în loc de ghionturĭ, un funt de galbenĭ.

Da, tot-d'a-una se rĕsplăteşte când femeia vede şi declară, că bărbatul e cel maĭ cuminte, şi că ceia ce face el e tot-d'a-una bine făcut. Vezĭ asta e poveste! Am auzit-o pe când eram copil mic şi acum aĭ auzit-o şi tu, şi acum ştĭ că ceia ce face bărbatul e tot-d'a-una bine făcut.

Intrunirea studenţilor universitarĭ Ieşenĭ

Pe Vinerĭ 8 ore seara un numĕr însemnat de studenţĭ aŭ convocat prin placarde pe colegiĭ lor Universitarĭ a se întruni în localul Universităţeĭ pentru a discuta asupra *maltratărilor suferite de colegiĭ lor în armată*. Cu toată că un potop ameninţa să cadă asupra Iaşuluĭ, încât nicĭ un om nu se vedea pe stradă cu toate acestea un mare numĕr de studenţĭ şi studente aŭ respuns la apelul colegilor. Aŭ luat cuvântul maĭ mulţĭ studenţĭ:

D. Gheorghiu înfierează pe *deşteptiĭ D-niĭ oficerĭ* care se socotesc că's lăsaţĭ de la D-zeŭ *să cârmuiască pe civilĭ* şi cere ca să rugăm pe D-niĭ profesorĭ universitarĭ să intervină şi eĭ.

D-nu Tomida, arată că fratele D-sale a fost pus la închisoare în timp de 3 zile din cauză că *cureaua de sub bărbie* nu era tocmaĭ bine pusă, că studentul Popescu a fost *lovit cu sabia* peste mână şi că cu cuvintelele cele maĭ triviale înaintea fronuluĭ gratifică pe studenţĭ.

D. Bărsan ie de părere să ne adresăm şi la studenţiĭ din Bucureştĭ.

Aŭ maĭ vorbit D-niĭ Teodoreanu Osvald, Kahana, Nicu *Fântânaru*, şi la fine D. doctorand Ţurcanovicĭ într'o cuvântare plină de foc arată că *părinteasca* îngrijire a galonaţilor până maĭ deunăzĭ se manifesta făţiş prin strămutarea fălcilor a bieţilor soldaţĭ. Citează cazurĭ că bieţiĭ ţăranĭ prefer să'şĭ taie degeţele de la mâinĭ, şi să'şĭ descarce câte un pistol în palma mâneĭ numaĭ şi numaĭ ca să nu fie luaţĭ în armată, de unde se întorc neoamenĭ. Maĭ arată că în spital a avut ocazie să vadă mulţĭ foştĭ soldaţĭ surzĭ, chiorĭ, schilozĭ etc. De un timp încoace cnutul se aplică maĭ la întuneric, în schimb însă şi surtucariĭ aŭ făcut cunoştinţă cu el, ba şi chiar studenţĭ a început să fie maltrataţĭ. Şi dacă *auriţiĭ* oficerĭ merg cu îndrăsneala lor atât departe, ce or maĭ suferind bieţiĭ sătenĭ în armată? eĭ care duc tot greul ţăreĭ atât în timp de pace cât şi în timp de resboiŭ.

D-sa crede că ie nedemn din partea unuĭ student a se lăsa să fie maltratat pe nedrept, fără a rĕspunde cu baioneta în galonat; căcĭ atuncea venind faptele înaintea consiliuluĭ de rĕsboiŭ, studenţiĭ şi opinia publică vor şti să susţină dreptatea; pe de altă parte e o fericire că s'a început a maltrata şi pe oamenĭ culţĭ, căcĭ studenţiĭ nu se vor lăsa a fi necinstiţĭ şi vor şti a lua apărarea şi celor-l'alţĭ soldaţĭ maltrataţĭ.

D-sa dă citire propunereĭ de maĭ jos, care se admite în unanimitate: *a se alege o comisiune de 6 studenţĭ carĭ să redigeze un protest ce va fi trimes miniştrilor, Camereĭ Senatuluĭ şi Preseĭ, tot-odată să se intervină şi pe lângă D-niĭ profesorĭ universitarĭ şi studenţĭ din Bucureştĭ, ca şi D-lor să se asocieze în această mişcare.*

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 4 Iunie 1891

Şedinţa se deschide la orele 1 şi 15 m. sub preşedinţa D-luĭ Colonel Roznovanu.

Prezenţĭ 116 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. *N. G. Stătescu* cere ministruluĭ de interne ca să aplice cu rigoare legea contra comerţuluĭ ambulant.

D. *N. Filipescu* roagă pe biuroŭ ca să permită comitetuluĭ delegaţilor să lucreze în timpul vacanţeĭ la legea pentru ridicarea poziţiuneĭ cleruluĭ.

D. *Lascar Catargiu* declară că nu se împotriveşte la aceasta.

D. *Dincă Skileru* se miră de declaraţia ministruluĭ de interne. Nicĭ o dată nu se opune şi cu toate astea legea nu maĭ vine la ordinea zileĭ.

Propunerea D-luĭ Filipescu se admite.

D. *Gr. Argetoianu* propune Camereĭ ca să ţie şedinţe de noapte de la 8-11.

D. *G. D. Pallade* arată că acest fel de şedinţă nefiind prevĕzut în regulament, trebue să se asimileze prelungirilor de şedinţe, carĭ nu se admit de cât cu două treimĭ.

De alt-fel, D-sa este contra acesteĭ propunerĭ. căcĭ prin ea parlamentarismul se reduce la o simplă formalitate.

D. Lascar Catargiu spune că s'ar învoi cu D. Palade, dacă opoziţia ar renunţa la interpelărĭ până după bugete şi tarif.

D. Voinov propune ca şedinţele să se ţie de la 1—7.

D. Fleva spune că opoziţia va consimţi în fie-care zi ca şedinţa să se prelungească pentru o oră, dar nu ca să se ia o hotărîre o-dată pentru tot-d'a-una.

Şedinţa se suspendă pentru 5 minute.

La orele 2 şedinţa se redeschide.

Se citeşte o propunere, prin care se cere ca şedinţele de noapte să se ţie de la 9 la 12.

D. Al. Djuvara combate această propunere.

D. N. Fleva, zice că ea este neregulamentară.

D. Vernescu declară că primeşte propunerea opoziţieĭ că şedinţele să se prelungească în fie-care zi până la orele 7.

Se intră în ordinea zileĭ.

D. *Al. Nicolaid* 'şĭ desvoltă interpelarea privitoare la clădirea unuĭ liceŭ la Calafat.

D. *I. Grădişteanu* cere cuvântul şi spune că se asociază la interpelarea D-luĭ Nicolaidi.

D. *Fleva* şi *Palladi* arată că este contra regulamentuluĭ a vorbi un deputat după o interpelare desvoltată şi a nu vorbi ministrul.

— Sgomotul continuă.

D. *Preşedinte* părăseşte fotoliul.

Şedinţa se suspendă.

SENATUL

Şedinţa de la 4 Iunie 1891

Şedinţa se deschide la orele 2 1/2 sub preşidenţia D-luĭ C. Boerescu.

Pe banca ministerială: D. General Florescu.

Prezenţĭ 70 D-nĭ senatorĭ.

Se îndeplinesc formalităţile obicinuite.

D'aci în colo se pierde timpul într'o conversaţie asupra regulamentuluĭ.

Ultime Informaţiĭ

Aseară la Universitate s'a ţinut o imposantă întrunire a profesorilor întregeĭ universităţĭ, cu scop să ia şi dênşiĭ o hotărîre relatif la reducerile ce a găsit cu cale să facă boeriĭ din protipendadă sub impulsiunea retrograduluĭ profesor Brânză, laboratorielor Universităţeĭ noastre.

Aceste reducerĭ lovesc maĭ mult în facultatea de medicină, care cu multă muncă din partea profesorilor eĭ aŭ ajuns să se egaleze cu multe din facultăţile occidentale. Boerilor aceasta nu le place, eĭ care sunt bacciliĭ societăţeĭ de astă-zĭ, nu pot permite nicĭ odată desvoltarea laboratorielor cu alte cuvinte stgrpirea neamuluĭ lor microbian.

*

Studenţiĭ în medicină aŭ formulat un protest pe care 'l vor adresa Corpurilor Legiuitoare relativ la reducerile ce s'a găsit de cuviinţă a se face facultăţiĭ de medicină, de comisia bugetară sunt hotărâţĭ a merge până la extrem; dacă diferitele laboratoriĭ nu se vor lăsa aşa cum există.

*

In raportul D-ruluĭ Brânză asupra bugetuluĭ ministeruluĭ cultelor, la pag. 4-a, rîndul 4 de jos citim: *Se scade catedra de zoologie şi* **moftologie** *generală!...*

D. Dr. Brânză a făcut de astă-dată brînză din raportul sĕŭ, de care ne vom ocupa special într'un numĕr viitor.

—✱—

Cadavrul despre care am vorbit că s'a găsit în satul Vasilaţi şi a căruia indentitate nu se putea afla, s'a constatat că este al unuĭ neguştor de la Crucea de Piatră, din Capitală. El a fost ucis şi jefuit. Parchetul urmează cercetările.

—✱—

Ştie oare D. Iliescu, marele inspector telegrafo-postal că, deşi telegraful şi poşta sunt instalate de patru zile la Lacul-Sărat, totuşĭ nu este un împărţitor pentru srisorĭ şi telegrame?

Scrisorile le împarte conductorul care aduce poşta din Brăila, şi le împarte cu chiŭ cu vaĭ, căcĭ nu cunoaşte locuinţele din localitate.

Telegramele staŭ la biuroŭ, şi trebue să mergĭ la oficiul telegrafic de două şi treĭ orĭ pe zi ca să întrebĭ dacă aĭ vr'o telegramă, căcĭ nu este cine să le împartă. — Ce batjocură!

Ce face D. Iliescu pe fotoliul sĕŭ de mare inspector-general al poştelor şi al telegrafelor?

Vom reveni dacă nu se va pune capăt acestuĭ scandal.

—✱—

Erĭ, lunĭ, un soldat din Regim. 8 linie pe când se întorcea de la tir de la Cotrocenĭ s'a aruncat înaintea trenuluĭ ce circula între gara de Nord şi Filaret.

Graţie unor camarazĭ aĭ sĕĭ carĭ l'aŭ tras înapoĭ, a scăpat de la o moarte sigură.

—Pentru ce oare să hotărâse el la un asemenea act desnădăjduit?

—✱—

In urma încetăreĭ din viaţă a regretatuluĭ Herman Appel, şeful firmeĭ comerciale Appel & C-nie fratele D-sale D. Moritz Appel a luat asupră'şĭ gerarea afacerilor aceleĭ case care s'a fusionat cu ale sale, formând pe viitor o singură casă sub firma Moritz Appel & C-nie.

—✱—

La „Societatea de Arme, Gimnastică, Dare la Semn şi Notaţiune,“ Duminecă 2 Iunie, a avut loc concursul general şi rezultatul a fost cel următoriŭ:

La Gimnastică eleviĭ ceĭ marĭ.— Premiul I de onoare: D-nu Theodor Georgescu; Medalia de aur: Nicola Dimitrescu; Medalia de argint: George Lăzărescu; Medalia de bronz, Ioan Rizu. *Premiurĭ in obiecte:* Premiul I: Sorin Mănescu; Premiul al II-lea Nicolae Constantinescu; Premiul al III-lea, S. Mauriciu; Premiul al IV-lea D. Arţăreanu; Premiul al V-lea Ioan Maicanu. *Menţiunĭ onorifice*: Mihail George, Haralambie Georgescu, Constantin Ionescu.

Copiĭ ceĭ micĭ. — Premiul I: Nicu Luis, George Luis, Basile Alexandrescu. George Alexandrescu. *Suirĭ pe prăjină de 30 metri.*—Premiul I: Ştefan Sterian, Nicolae Barzon, Dumitru Marinescu; Premiul II-lea: Leonida Şerban, Toma Rădulescu.

La Scrimă cu Floreta şi Sabia.— D-niĭ Membriĭ aĭ Societăţeĭ: Medalia de argint, D-nu Locot. Chiriţescu şi D-nu Theodor Georgescu; Medalia de bronz, D-nu George Nicolau; Premiul I, Alex. Câmpianu. D-niĭ elevĭ aĭ Societăţeĭ: Premiul al II-lea, George Mihăilescu şi Theodor Petrescu; Premiul al III-lea, Alexandru Satmari şi N. Manolescu.

La înnotat.—Premiul Unic: Alexandru Satmari.

La tragerea în ţintă cu Pistolul.— Din 5 focurĭ la Distanţă de 25 metri. Medalia de aur cu 44 puncte D-nu Locot. A. D. Ioanidis, Medalia de argint cu 42 puncte D-nu Căpitan Mirceşcu, Medalia de bronz cu 40 puncte, D-nu Maior Dragomirescu; *Premiurĭ în Obiecte*: Premiul I cu 37 puncte, D-nu Andreĭ Popovicĭ; Premiul II cu 37 puncte D-nu Căpitan Orezeanu; Premiul III cu 33 puncte D-nu Mărgăritescu Ioan şi D-nu Colonel Popescu.

—✱—

Anunţăm cu plăcere că starea sănătăţeĭ D-luĭ Bacalolu, casierul primărieĭ Capitaleĭ, care plecase la Paris spre a consulta maĭ multe celebrităţĭ medicale, este mult maĭ bună.

—✱—

D-l Nicolae Tâmpeanu doctor în drept, a trecut cu succes esamenul de liberă practică pe lângă facultatea de Drept din Bucureştĭ. Felicitările noastre.

—✱—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4%	Renta amortisabilă	87 1/4
5%	Imprumutul comunal (1883)	96 3/4
5%	Imprumutul comunal (1890)	96 —
5%	Scris. funciare urbane	97 —
5%	Scris. funciare rurale	101 1/4
5%	Renta amortisabilă	99 1/2
5%	Scris. urbane de Iaşĭ	87 3/4

Ultima Oră

PĂRUIALA DIN CAMERĂ

Azĭ la Cameră, pe când D. I. Grădişteanu voia să vorbească cu orĭ-ce preţ în contra protestărilor opoziţieĭ, în mijlocul tumultuluĭ, cunoscutul Popovicĭ-Răcăciunĭ s'a apropiat de D. Iunius Lecca şi l'a lovit.

Un tumult îngrozitor s'a născut. Răcăciunĭ, apucat de D. Nae Stătescu, a fost înconjurat de mameluciĭ din majoritate, carĭ l'aŭ făcut scăpat.

In acest timp maĭ mulţĭ deputaţĭ din opoziţie aŭ fost loviţĭ. Epilepticul Nicu Catargiu a lovit pe D. Nicu Sachelary şi apoĭ a ridicat un scaun pe care 'l învârtea în toate părţile.

Şedinţa a trebuit să fie suspendată. Liberaliĭ din Cameră sunt întrunitĭ pentru a decide ce aŭ de făcut. Totul se datoreşte încăpăţînăreĭ D-lor Roznovanu şi Ionel Grădişteanu.

Parlamentul a ajuns un refugiŭ de banditĭ.

* * *

La redeschidere D-l Dimitrie Brătianu va lua cuvîntul pentru a protesta în contra suprimăreĭ brutale a libertăţeĭ până şi 'n parlament.

HIGIENA PUBLICĂ

Se semnalează o admirabilă descoperire a D-ruluĭ d'Obermayer, medic al serviciuluĭ sanitar al porturilor Mediteraneĭ. Eminentul practician ar fi găsit mijlocul *de a ucide microbiĭ chiar în momentul când aceştĭ vestitorĭ nevĕzuţĭ aĭ orĭcăreĭ molipsirĭ se pun în contact cu epiderma.* Şi ceea-ce sporeşte maĭ mult valoarea procedeuluĭ este neînsemnătatea preţuluĭ care 'l face să poată fi cumpĕrat de toţĭ prin natura composiţieĭ sale care 'l face să poată fi întrebuinţat de orĭ-cine; într'adevĕr are nepreţuitul avantagiŭ de a nu fi o doctorie.

Dar să dăm cuvîntul D-ruluĭ d'Obermayer:

«M'am plâns adesea că postul de medic al carantineĭ într'unul din cele dintâĭ porturĭ situate pe calea infecţiuneĭ asiatice, precum şi lunga mea şedere în lazarete, mĕ expuneaŭ fără încetare la primejdia contagiuneĭ. De multe orĭ m'aŭ apucat fioriĭ când am auzit flueratul vapoarelor carĭ aruncaŭ ancora, urmărit de amintirea atâtor colegĭ aĭ meĭ cărora tot aceste vapoare le aduseră germenul boaleĭ care 'ĭ-a doborât.

«Instinctul de conservare *m'a împins deci într'un chip firesc* a căuta *preservative* în eficacitatea cărora aşĭ putea avea deplină încredere, şi carĭ, după un mod de întrebuinţare *într'adevĕr practic*, n'ar fi respingător nicĭ mie însu'mĭ nicĭ celor-l'alte persoane de carĭ ar trebui să mĕ apropiŭ».

Şi doctorul adăogă, după ce esplică procedeul sĕŭ:

«Elementul principal care dă combinaţiuneĭ mele proprietăţile sale microbucide a fost recunoscute, în timpul experienţelor mele, de cele maĭ marĭ celebrităţĭ medicale, ca un antiseptic neîntrecut, cu o eficacitate desăvârşită care preservă de o mulţime de bolĭ de piele, ale mucoaselor şi care iuţeşte vindecarea lor».

Şi de fapt, *două-zecĭ de anĭ* petrecuţĭ în calitate de medic aĭ serviciuluĭ sanitar în lazaretele porturilor din Orient unde facu carantină corăbiile infectate de boale molipsitoare şi epidemice; două-zecĭ de anĭ de contact zilnic cu holera, ciuma, lepra, sifilisul, diferite bolĭ de piele, frigurile galbene, tifosul, difteria, vĕrsatul etc., fără ca—mulţumită procedeuluĭ D-ruluĭ d'Obermayer — sănătatea sa să fi suferit vr'o dată; *aceştĭ două-zecĭ de anĭ de higienă perfectă în mijlocul unor focare constante de infecţie* nu sunt oare consfinţirea cea maĭ formală a eficacităţeĭ procedeuluĭ sĕŭ.

A vindeca boalele este bine, dar a le preîntâmpina, a feri de ele genul uman nu este cu mult maĭ bine să mulţumim doctoruluĭ d'Obermayer că a ştiut să ajungă la aceasta.

Pentru ca cine-va să primească notiţa esplicativă a procedeuluĭ Doctoruluĭ d'Obermayer e de ajuns să se adreseze *Agenţieĭ Havas* din Bucureştĭ, al căruĭ serviciŭ de publicitate este însărcinat să distribue «gratis» acéstă broşură.

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orşova.	Sâmb.	4^{30} p.m.	Lunĭ	4^{30} p.m.	Joĭ	4^{30} p.m.
« Severin	«	7 «	«	7 «	«	7 «
« Brsa-Palanca.	«	8^{40} «	«	8^{40} «	«	8^{40} «
« Radujevatz	«	10^{15} «	«	10^{15} «	«	10^{15} «
« Gruia	«	10^{40} «	«	10^{40} «	«	10^{40} «
« Calafat	Dum.	12^{30} a.m.	Marţ.	12^{30} «	Vin.	12^{30} a.m.
« Widdin	«	1^{45} «	«	1^{45} «	«	1^{45} «
« Lompalanca	«	4 «	«	4 «	«	4 «
« Bechet	«	6^{35} «	«	6 «	«	6^{35} «
« Rahova	«	7 «	«	7 «	«	7 «
« Corabia	«	9 «	«	9 «	«	9 «
« Nicopolĭ	«	10^{40} «	«	10^{40} «	«	10^{40} «
« Măgurele	«	11 «	«	11 «	«	11 «
« Zimnicea	«	12^{5} p.m.	«	12^{50} p.m.	«	12^{50} »
« Şiştov	«	1^{30} «	«	1^{30} «	«	1^{30} «
« Ruaciuk	«	4^{45} «	«	4^{45} «	«	4^{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ	3 a. m.	Merc.	3 «	Sâm.	3 a.m.
« Turtukaia	«	5^{15} «	«	5^{15} «	«	5^{15} «
« Olteniţa	«	5^{30} «	«	5^{30} «	«	5^{30} «
« Călăraşĭ (or.)	«	5^{30} «	«	5^{30} «	«	5^{30} «
« Silistria	«	7^{30} «	«	7^{30} «	«	7^{30} «
« Ostrov	«	8 «	«	8 «	«	8 «
« Cernavoda	«	11 «	«	11 «	«	11 «
« Hârşova	«	1 «	«	1 «	«	1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	«	1^{30} «	«	1^{30} «	«	1^{30} «
în Brăila	«	4^{30} «	«	4^{30} «	«	4^{30} «
« Galaţĭ	«	5^{30} «	«	5^{30} «	«	5^{30} «

CURSE IN SUS:

Dela Galaţĭ	Marţĭ	9 a.m.	Joĭ	9 a.m.	Dum.	9 a.m.
« Brăila	«	10^{24} «	«	10^{24} «	«	10^{24} «
« Gura-Ialomiţ.	«	2^{20} p.m.	«	2^{20} p.m.	«	2^{20} p.m.
« Hârşova	«	3 «	«	3 «	«	3 «
« Cernavoda	«	6 «	«	6 «	«	6 «
« Ostrov	«	9 «	«	6^{44} «	«	9^{44} «
« Călăraşĭ (or.)	«	7 «	«	7^{30} «	«	7^{30} «
« Silistria	«	11 «	«	11 «	«	11 «
« Olteniţa	Merc.	2^{30} a.m.	Vin.	2^{30} a.m.	Lunĭ	2^{30} a.m.
« Turtukaia	«	2^{45} «	«	2^{44} «	«	2^{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	«	6 «	«	6 «	«	6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	«	10^{10} «	«	10^{40} «	«	10^{40} «
« Rusciuk	«	11^{30} «	«	11^{30} «	«	11^{30} «
« Şiştov	«	2^{45} p.m.	«	2^{45} «	«	2^{44} p.m.
« Zimnicea	«	3^{15} «	«	3^{15} p.m.	«	3^{14} «
« Măgurele	«	5^{40} «	«	5^{40} «	«	5^{40} «
« Nicopolĭ	«	5^{50} «	«	5^{50} «	«	5^{50} «
« Corabia	«	7^{40} «	«	7^{40} «	«	7^{40} «
« Rahova	«	10^{25} «	«	10^{24} «	«	10^{24} «
« Bechet	«	10^{40} «	«	10^{40} «	«	11^{40} «
« Lompalanca	Joĭ	4 «	Sâmb.	4 a. m.	Marţĭ	4 a. m.
« Widdin	«	6^{45} «	«	6^{45} «	«	6^{44} «
« Calafat	«	7^{15} «	«	7^{15} «	«	7^{14} «
« Gruia	«	10 «	«	10 «	«	10 «
« Radujevatz	«	10^{15} «	«	10^{15} «	«	10^{14} «
« Brsa-Palanca.	«	12 p. m.	«	12 p. m.	«	12 p. m
în Severin	«	2^{30} «	«	2^{30} «	«	2^{30} «
Dela Severin	«	3^{30} «	«	3^{30} «	«	3^{30} «

Cursele vaporuluĭ local între Galaţĭ-Renĭ-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:
Dela Galaţĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail: Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS:
De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ; Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.